

Poněvadž se tak stalo právním zástupcem, bylo předložené provedení zmateční stížnosti a odvolání podle čl. 4, č. 3 vlád. nařízení č. 17/1926 Sb. z. a n. odmítnouti jako nehodící se k tomu, aby o něm bylo po zákonu zahájeno jednání. — — — —

Čís. 5623.

Zločin podvodu podle §§ 197, 199 lit. d) tr. zák., spáchaný zfalšováním pohraničního průkazu pro malý pohraniční styk.

(Rozh. ze dne 4. června 1936, Zm I 524/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Plzni ze dne 25. března 1935, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 199 d) tr. z.

Z d ů v o d ů :

Zmateční stížnost dovolává se zmatečků čís. 5, 9, 10 § 281 tr. ř. Bez-
důvodně.

Obžalovaný podle zjištění napadeného rozsudku padělal pohraniční průkaz pro malý pohraniční styk tak, že rok vystavení 1934 přepsal na 1935, a takto padělaného průkazu skutečně použil ku překročení hranic.

Tento průkaz byl obžalovanému vydán na úředním blanketě obecním starostou bydliště spolu s velitelem příslušné četnické stanice ve smyslu vyhlášky bývalého místodržitele pro království České ze dne 3. června 1916, čís. 14.470 pres., čís. 44 zem. zák. pro Čechy (§ 3), a čl. 3 vyhlášky ministerstva vnitra o úlevách v pohraničním styku ze dne 27. dubna 1928, čís. 66 Sb. z. a n., vydané na základě § 11 zákona ze dne 29. března 1928, čís. 55 Sb. z. a n. Byl tedy vydán veřejným úřadem v oboru jeho působnosti a je veřejnou listinou ve smyslu § 199 d) tr. z.

Poněvadž jeho platnost je podle čl. 5 cit. vyhlášky čís. 66/1928 Sb. z. a n. omezena na dobu jednoho roku, týká se změna data vystavení okolnosti, k jejímuž ověření listina měla sloužiti.

Závěr soudu, že obžalovaný věděl, že je to veřejná listina, která je vystavena četnickou stanicí a obecním úřadem a opatřena kulatým razítkem, a že obžalovaný věděl, že bylo jeho povinností obstarati si prodloužení průkazu, a že to neučinil, nýbrž zfalšování roku 1934 na rok 1935 sám provedl za tím účelem, aby mohl průkazu dále používat až do 24. června 1936, — má oporu v doznání obžalovaného četnictvu, že sám průkaz padělal v předpokladu, že to bude přehlédnuto a nebude muset míti nový průkaz, ani si jej dáti prodloužiti, a že tak učinil, když seznal, že doba platnosti průkazu již končila. Aby to mohl seznati, musel průkaz bedlivě prohlédnouti a nemohlo mu ujíti úřední razítko a podpisy starosty a velitele četnické stanice.

Závěr, že obžalovaný oním jednáním »úmyslně poškodil právo státního dohledu, že úmyslně poškodil státní kontrolu pro pohraniční styk a tím poškodil účel, jehož se státní dohled domáhá«, odůvodňuje napadený roz-

sudek poukazem na nejisté poměry na hranicích v době činu a na účel, který obžalovaný doznal paděláním sledoval, aby si totiž nemusel průkaz dáti prodloužiti, nebo dáti si vyhotoviti nový. Skutečně nelze připustiti, aby hranice státu volně přecházely jiné osoby než ty, které dostaly úřední oprávnění, a po delší dobu, než na kterou se jejich oprávnění vztahuje, a tak unikaly kontrole příslušných úřadů. To věděl, jak zjišťuje rozsudek, i obžalovaný a nepochybil proto soud, když dospěl k závěru o zlém úmyslu obžalovaného.

Na jeho závěru v tomto směru nemohlo by nic měniti ani, kdyby byl přihlížel k údajům trestního oznámení, že prodloužením průkazu na dobu delší jednoho roku nevznikly by obžalovanému vůbec žádné výlohy, poněvadž prodlužování průkazů je úplně bezplatné, a že, kdyby si byl dal vyhotoviti nový průkaz, byl by platil jen 1 Kč za tiskopis. Tím spíše měl si dáti průkaz prodloužiti nebo vystaviti nový, když to nebylo spojeno se žádnými, nebo jen s malými výlohami.

Tím, že obžalovaný průkazu k přechodu hranic skutečně použil a četnické stanici na hranicích se jím vykázal, spáchal dokonaný zločin podle § 199 d) tr. z. O beztrestný nezpůsobilý pokus by šlo jen, kdyby bylo použito prostředku k přivedení zamýšleného výsledku naprosto a bezvýjimečně nezpůsobilého (Sb. n. s. čís. 2595, 3616); že tomu tak bylo v souzeném případě, zmateční stížnost ani netvrdí a vzhledem ke způsobu přepsání číslic ani důvodně tvrditi nemůže.

Čís. 5624.

Jde o zmatek podle čís. 11 § 281 tr. ř., bylo-li uznáno na vedlejší trest propadnutí zbraně, ač tu není odsuzujícího výroku pro trestný čin, při němž zákon stanoví jako vedlejší trest propadnutí věci; o zabavené zbraně je rozhodnuto jako o věci doličné podle §§ 98, 379 a 408 tr. ř. a podle § 126 instrukce pro trestní soudy.

(Rozh. ze dne 4. června 1936, Zm I 578/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Praze z 27. března 1936, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí vydíráním podle § 98 b) tr. z. a přestupkem krádeže podle § 460 tr. z. Používaje § 290 tr. ř. zrušil však nejvyšší soud jako zmatečný výrok rozsudkový, že se zabavená puška prohlašuje za propadlou ve prospěch státu, a uložil soudu první stolice, aby o ní rozhodl jako o věci doličné.

Z d ů v o d ů :

Při vyřízení zmateční stížnosti obžalovaného shledal zrušovací soud, že bylo trestního zákona v neprospěch obžalovaného nesprávně užito, a to pokud jde o výrok, že se zabavená puška prohlašuje za propadlou ve prospěch státu. Obžalovaný nebyl obžalován pro přestupek podle § 32 neb § 36 zbroj pat., ani nebyla obžaloba v tomto směru rozšířena, ani